

$\Rightarrow (10^2) \text{ m}^2$

הנוכחות 'מפליג' של השם "אריאו", לשוטטו, לה, יז 181-182, סוף המאה ה-19.

לעקיין נא חביבון אל קראי "פלשון קראן-פּוֹן, חיילן הטעמיכו על אונחו בלבך, ולא כל

אתוורה הפסורה בע"פ נזקנץ ובצ'גור לפט' גזרותם הנזכרים הם פלאון טרא. ביזורן זה

בנוכחות לקרה, עם קור שורגיון, ומעיר נסיך.

השם נגיד פן קרא, במשמעות מקורא ולאין מכוון במשמעות בלעדי אל' מבנה השוו על פה

תבוועת הברה שאחריו." ל' בנה להציגו שני פירוטים להתחזרות בקראי.

הדברים ארכיים יזכיר מינוזם. חווילם יש להעיר שהבזירן "פלשו נקריא—פכו ק" יזהה ב

לעימיו, ואמו, בשבי מראי מקומות נס לכהן. עימיו שפחה גברת ליונאה אין זכר לדבש זה.

זררבון ג' בידור באופטימיות מושבצת הטרזבידר כי "קוראי" נא מכך תומך קרא שפיזיונת לקרווא וללטמוד

הנִּמְצָרָה." יתנו ויעדרו. עוזם האיזורי של פזד-פזדי מלשון קראן כראוי פינתיות וגביה.

129

ולא ל"טודום". אך השם "טודום" מתייחס לכך ורך לכתוב אזהר, ומשמעותו מיל על המילה צוילו. צוילו מציין מיל

¹ שמייהו קרא ל-500 ק' הייא ארמיה תיידועה לנו ספירותן וצ"ל, ועניהם מ"מ שלא בצדיו הקרים כשם עברם.

זהיפיך, בכתבים קודמים על-זאת (או בתחילת, במרקוט?) צורת היחיד "קרוא" אוצר כוונאות

את מזרחה "קרא". וכן כhab כבר פידסקר, ליקוטי קדרובין, א, עט, מז: "שכבר בימים הקדומים

ח'ין אך העכני'ים נס חוחמיה שעם ערא או עראי כמו בן פשיה הערא, שם דרכו העראי'(פ' ז' ז')

האותיות הוו של מילוט). ווינו אם זו שפירה במשמעות "קרה" וכן אם מילים הנקודות אסתיין.

(1) החלטות ממשלה ישראל, בתק 6, נס 209, ערך קורא'ם.)

על הימצאה, אך אזכיר כאן שלושה מקורות, שיספיקו לחזק את הד/orה:

1. בפתח מאורך נחן ראש ישיבת גאון יעקב, מאנצ'ה המאה הי"א, המזכיר מעשה שהיה

בדמשק בפוריים, כ"י אדר 4020, דף 6², אנטקטי פרטמו י. מאן, תייחודיים במאורים וכו', ב, עט,

172, שורה 16-17: "ולם יבא רבען ולא קרא אלא וחזרו." בתרגומו: לא ולא נשאר רבען ולא קרא שלא באו.

2. בראשית כתפיהם מאנצ'ה המאה הי"א שטרנס ש"ר בויטין ב"מכובדים ומטמכדים קדומים

מגן דוד קויפמן ז"ל" בספר היובל לבב"ר ר"ן תלוי אנטקטי = חרבי כ, מש"י, עט, 196,

שורה אחורונה: "ב קריא מיאתין אלף."

3. במחבת מרדשא, כתבי הנראה מן המאה הי"א, שפוד לא ראה אור. ומזכיר שהוא מכובד

קדר ויש בו עניין בלשונו העברית ובסגנוןיו ובן בתוכנו, אטרתי להביאו כאן במלואו.

כ"י אדר 3787, דף טט, 10:

- (1) רובי שלומי וכספי (2) מרופט כנאלוי ימיים (3) יאותו ויזולו על הקלה (4) המשוכה
- וחמוץלה (5) אחל מזרים ובקזר (6) אטרם ובלוי יארון (7) אוירם הזרבוח (8) להודיע
- להדרותם (9) עבור אש אהת (10) אשיה באלהות (11) חיות עתה יוחר ט" (12) שלוש עניות ושמועה
- (13) שנא בלילה במאורים (14) ופטו יוסף ואחר עמו (15) כטו בן שמו יוסף יתוא (16) אדרוני
- בחור וטיפן ט" (17) שטיין קרא שאיננו מודה (18) ברברי רבוחי ועכשי בחיה (19) רבן
- והגה תיא ושבת עבינה (20) עס ארבעה בבנ"ט (ילדיים)³ ושם מהים (21) אין הרעב
- ובחסדייכם אם (22) הוא לשם אמרו לו לחזור אל (23) אשתו ואם הלך מטה או (24) שמעה שפה
- ברדיי (25) שברו לך כחוב הנה בדמשק
- ובצד ב: (1) יוזל הדר אלפתא ~~ב~~^{אל} פטר עד אלפום (2) אלתוד (מרגוון: יובא מכתב זה אל

פדור [ב] פומפקה, אזל שוק היהודים⁴

TEL-AVIV UNIVERSITY

SCHOOL OF JEWISH STUDIES
הַשְׂכָּלָה יְהוּדִית

ובקצוץ אמריקן, ובלי מארון פלא אוריינט: כראת לי שלאחר שקיימת נזורה העדותה "קרה",

שבירודאי כראת בקווים מודאג, אין עוד מקום לגזרון "קרה" מלבד קרא = פוך. קרא הוא פוך,

וכפי הנראה עליו נוטף יוד פֵּאֶפְּאֶגְּגָה (ולא להיפך). אשר לרובנו קרא הראוי של "קרה" זה, אין

לע מה להוציא על כל מה שכתבו ושיערו כבר חוקר ירושלמי בני המקרא.

אך פרכמה בצדה. המקורה הייחיד של קרא, בקודם שרוואית, בעבורו הוחזק בפניהם כמי שבעל כלום.

לבין מלחמות כמו "מואבי" ו"בן מואבי". על זה כבר הוזחתה ל", בהערה 5 אל מאטורה, בקופי
בברת לו' נשם סומכת אה ג'זרונו של טור-סיני על הדמיון בין האבירוף "קרוא" עשו"בן מקרוא"
(במונט טסוד, מושאלת מן הארמיים) שביביא בן-יהודה במילוונו הוא אף מחח'מת האשכול של ר' ר' הדס.

דומים. כי "בן פניאג" הוא מי שמיין לקבוצה מוואב, והוא מזאובי. וכן אין דמיון זה מפוגס כראוי.

ההנאה "רעלם במאדך" פגוני בחרוזות זו הביביזה בן המאה ה'א.

הנ"ל, מיל' 10, מ-1938, בתקופה בה נזקקה כל היישובים במדינתם, עם, ל בהקדמה.

ב-**"כדרכו"** ובמהר א"י משׁמְךָךְ או בחרוב נ"ל "ילדדים" נחלו מעליותם.

4. **פרופסור גוטמן**, **כORTHODX**atto על מכתב זה לפניו. אם שמיים **סיעו** לי בקידוחם החיבת

"אלטוד", אשר שמי אותי איזויומיה מהדרנאות מושבשות, וחותם אוטי על כל ש"אלטוד אלטוד" (= סוף

אליהו) פירוזו ביה מטבח. עיין עכשו מה שכתב כסאטו "בראה י-ת-תיכוניתך ב-291". כן הודיע

ההנומינציה הדרגתית נקבעת על ידי גודל המונטג'ו (המונטג'ו הדרגי) בלבד והוא מוגבל ל-100%.

(אולו) הצעיר הכתוב לכבוד אסנתה שלבבליים בדמשק, חיידעה לבו מהודאות שארנסטו אף ז"ל

וְפָרֹופּוֹר גּוֹיִקְיִיךְ וְבַלְתְּאַמְּנָה